

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศต้องอาศัยการศึกษาของพลเมือง เป็นพื้นฐานสำคัญ เป็นที่ประจักษ์ชัดแล้วว่า การศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญของความเจริญทาง เศรษฐกิจและสังคม ประเทศที่ประชากรมีการศึกษาก็สภาพทาง เศรษฐกิจและสังคมย่อมดีตามไปด้วย ในทางตรงกันข้ามประเทศที่ประชากรมีการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ สภาพทาง เศรษฐกิจและสังคมก็มักจะต่ำหลังจากประเทศอื่น ซึ่งสอดคล้องกับ คำกล่าวที่ว่า "ความเจริญก้าวหน้าของบ้านเมืองขึ้นอยู่กับการศึกษาของชนในเมืองนั้น ประเทศที่มีระดับการศึกษาต่ำแม้จะมีทรัพยากรธรรมชาติ อุดมสมบูรณ์เพียงใดก็ตาม รายได้ของประชาชาติ จะต่ำไปด้วย เพราะชาตกำลังคนที่จะนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ให้เกิดประโยชน์ทาง เศรษฐกิจ อย่างมีประสิทธิภาพ"¹ รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาที่จะต้องได้รับการพัฒนา อย่างต่อเนื่องกันไปจึงได้อนุมัติให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการวางแผนทาง เพื่อปฏิรูปการศึกษาขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2516 โดยมี ดร.ลีปเปนต์ เกตุทัต เป็นประธาน คณะกรรมการชุดนี้ได้ร่วมกัน วางแผนนโยบายในการที่จะปฏิรูปการศึกษาของประเทศ การศึกษาระดับหนึ่งที่มีบ่งไว้ในแผน นโยบายการปฏิรูปการศึกษาวางจะต้องได้รับการพัฒนาอย่าง เร่งด่วนก่อนการศึกษาระดับอื่น ๆ ก็คือ การศึกษาระดับฝึกหัดครู ทั้งนี้เพราะได้เล็งเห็นแล้วว่า การศึกษาในระดับฝึกหัดครู เป็นพื้นฐาน สำคัญของการศึกษาในระดับอื่น ๆ ดังคำกล่าวของ ดร. วิจิตร ศรีสอาน² ที่กล่าวไว้ว่า "ครูคือหัวใจของการพัฒนาการศึกษาทั้งหลายทั้งมวล ถ้าครูยังอยู่ในสภาพคอยพัฒนาแล้วไซ้ ก็อย่าหวังเลยว่า เยาวชนของชาติจะไม่พลอยคอยพัฒนาไปด้วย"

¹บุญจีน อัคราการ และ วัฒนา ศันมุนเต็ก, การเตรียมครู, (พระนคร: กรมการ ฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ, 2513), หน้า 1.

²วิจิตร ศรีสอาน, "แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการศึกษา" วารสารครูศาสตร์, (มีนาคม, 2514), หน้า 10.

ในการศึกษาคูณาคของครูสิ่งสำคัญที่จะต้องหันมาถือวิธีสอน ซึ่งควรจะได้เริ่มกระทำในระดับฝึกหัดครู โดยเน้นที่การจัดการฝึกสอนซึ่งถือว่าเป็นโปรแกรมสำคัญของผู้ที่ออกไปเป็นครูจะต้องมีทุกคน ก็จะเห็นได้จากคำกล่าวของ โรเลย์³ (Roleigh) ซึ่งกล่าวไว้ว่า "การฝึกสอนมีบทบาทสำคัญเสมอมา และนับวันจะกลายเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ที่จะเข้าวิชาชีพครู เพื่อจะไปเป็นครูในอนาคตมากขึ้นทุกขณะ" วิธีการสอนมีส่วนสัมพันธ์กับการฝึกสอน ครูที่ใฝ่เรียน การฝึกสอนที่ดีก็หวังได้ว่า เขาจะออกมาเป็นครูที่ดีได้ การฝึกสอนเป็นการฝึกหัดวิธีการสอนเพื่อเตรียมตัวครูในพรุ่งนี้ที่จะออกไป เป็นครูประจำการ

ฟูจิตต์ สัตย์สงวน⁴ ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของนิสิตฝึกสอนคณะครุศาสตร์ เกี่ยวกับปัญหาการฝึกสอน สรุปได้ว่านิสิตฝึกสอนมีปัญหาดังต่อไปนี้คือ

1. นิสิตฝึกสอนนำวิธีการสอนไปใช้ไม่ถูก เพราะไม่เข้าใจวิธีสอนอย่างแท้จริง
2. นิสิตฝึกสอนมีความยุ่งยากในการจัดหาและใช้อุปกรณ์การสอน
3. นิสิตฝึกสอนไม่สามารถคุมชั้นให้อยู่ในระเบียบได้
4. นักเรียนไม่สนใจวิชาที่สอน

มานีนวล จันทร์ชัย⁵ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาค้นคว้าและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฝึกสอนจากการสัมมนา นิสิตฝึกสอนคณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2505 - 2508"

³Schorling Roleigh, Student teaching (New York: McGraw Hill Book Company Inc., 1949), p.5.

⁴ฟูจิตต์ สัตย์สงวน, "การสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนิสิตฝึกสอนคณะครุศาสตร์ เกี่ยวกับการฝึกสอน ปีการศึกษา 2508," วิทยานิพนธ์ ปรึชญานหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508.

⁵มานีนวล จันทร์ชัย, "การศึกษาค้นคว้าและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฝึกสอนจากการสัมมนานิสิตฝึกสอนคณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2505 - 2508," วิทยานิพนธ์ ปรึชญานหาบัณฑิต แผนกวิชาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508.

โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัญหาที่นิสิตฝึกสอนได้ประสบในขณะที่ฝึกสอน ได้พบปัญหาที่เกี่ยวกับระเบียบวิธีสอนของนิสิตที่สำคัญคือ

1. นิสิตฝึกสอนนำระเบียบวิธีสอนมาใช้ไม่ถูก
2. นิสิตฝึกสอนไม่มีวิธีเร้าความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนไม่สนใจ

วิชาที่ครูสอน

3. นิสิตฝึกสอนมีเวลาเตรียมอุปกรณ์น้อย

จากการวิจัยของทั้ง 2 ท่านนี้ จะเห็นได้ว่านิสิตฝึกสอนประสบปัญหาที่เหมือนกันอยู่อย่างหนึ่งคือ ปัญหาการที่นักเรียนไม่สนใจวิชาที่ครูสอน ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากนิสิตฝึกสอนไม่มีวิธีการที่จะดึงเอานักเรียนให้เขามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเรียนการสอน จึงทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายบทเรียนและการสอนของครู ซึ่งนับได้ว่าเป็นปัญหาทางการสอนที่สำคัญอันหนึ่ง

จากปัญหาทางวิธีการสอนที่กล่าวไว้แล้ว ประจวบเหมาะกับการที่ได้มีความพยายามที่จะใช้การสอนจุลภาค เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ซึ่งได้เริ่มขึ้นในเมืองไทยเป็นครั้งแรก เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2515 ที่วิทยาลัยครูธนบุรี โดยเริ่มโครงการการสอนจุลภาคอย่างจริงจัง โดยใช้เทปบันทึกเสียงแบบคลัมป์เป็นตัวสะท้อนให้นักเรียนฝึกสอน ประเมินผลพฤติกรรมของตนเอง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นสถาบันที่ทำการทดลองทางดำเนินเป็นอันดับต่อมา โดยเริ่มโครงการฝึกสอนในห้องปฏิบัติการ เมื่อ พ.ศ. 2516 อย่างไรก็ตามสถาบันดังกล่าวข้างต้นยังขาดแบบฝึกทักษะและเครื่องมือ ซึ่งจะนำไปสู่โครงการฝึกสอนด้วยแบบจำลอง ไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ สถาบันฝึกหัดครูอื่น ๆ ก็ยังไม่ได้มีการใช้การสอนจุลภาคสำหรับฝึกทักษะทางการสอนแก่นักศึกษาอย่างจริงจัง แม้การนำเอาเทปบันทึกภาพมาใช้บันทึกภาพนักศึกษาที่กำลังฝึกสอนแล้วเปิด (play back) ให้นักศึกษาดูการสอนของตนนั้น ก็เป็นเพียงการใช้โทรทัศน์เพื่อประเมินผลเท่านั้นยังไม่ถือเป็นการสอนจุลภาคในความหมายที่แท้จริง สถาบันแห่งที่สามที่สนใจงานทดลองการสอนจุลภาคก็คือ แผนกวิชาสัตตภัณฑ์ศึกษา คณะครูศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทางแผนกได้บรรจุโปรแกรมการสอนจุลภาค เข้าไว้ในหลักสูตรของนิสิตระดับปริญญาตรีและโทของแผนก งานวิจัยของแผนกได้ก้าวหน้าไปถึงขั้นจัดให้มี

ห้องปฏิบัติการสอนจุลภาค ห้องปฏิบัติการโทรทัศน์ศึกษา ซึ่งกำลังร่วมกันดำเนินงาน
ตามโครงการ การผลิตแบบฝึกทักษะสำหรับการสอนจุลภาคทักษะต่าง ๆ ขึ้นเป็น ภาพยนตร์
หรือบันทึกลงในเทปบันทึกภาพ เพื่อนำไปใช้ในโครงการการสอนจุลภาค ซึ่งมุ่งให้วิธีการ การ
ฝึกสอนแก่นิสิตฝึกสอนโดยใช้แบบจำลองที่สร้างขึ้นให้นิสิตฝึกสอนได้ศึกษา แทนการออกไปสอนจริง
ในโอกาสต่อไป

จากความสอกลองกันของ เหตุการณ์ 2 อย่าง ก็ที่กล่าวไว้แล้วข้างต้นทำให้ผู้วิจัย เกิด
ความสนใจ เรื่อง การสอนจุลภาค และได้ติดตามศึกษาค้นคว้าตลอดมา เห็นว่าการสอนจุลภาค
โดยการใช้บันทึกภาพ แบบจำลองของทักษะชนิดต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาทางการสอนของนิสิตฝึกสอน เช่น
ปัญหาการส่ง เสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการ เรียน ทั้งนี้ เมื่อได้นำเอาทักษะที่ได้รับการ ปรุงแต่ง
อย่างมีประสิทธิภาพเหล่านี้มาใช้กับนิสิตฝึกสอน ผู้วิจัยคาดว่าแบบฝึกทักษะ เหล่านี้ จะช่วยแก้ปัญหา
ทางด้านวิธีการสอนได้ ซึ่ง จะทำให้การสอนของนิสิตฝึกสอน เป็น ไปอย่างมีประสิทธิภาพอันจะ เป็น
ประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาของชาติได้เป็นอย่างดี ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงตกลงใจเลือกถนัดมือ
ดำเนินการสร้าง ปรอพิมพ์ทำการวิจัย เรื่อง แบบจำลอง การสอนจุลภาค เรื่อง "การส่ง เสริมให้
นักเรียนมีส่วนร่วมในการ เรียน" อันนี้ ในการที่ผู้วิจัย เลือกทดลองสร้าง และวิจัยในเรื่องทักษะ
การส่ง เสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการ เรียนก็เพราะว่าในปัจจุบันปัญหาเรื่องความ เบื่อของนักเรียน
ที่มีต่อการ เรียนการสอน กำลัง เป็นปัญหาใหญ่ที่ครูกำลัง เผชิญอยู่ อาการ เบื่อของนักเรียนที่มีต่อ
การเรียนการสอน มีสาเหตุมาจากหลายสิ่งด้วยกัน อาทิเช่น การที่นักเรียนต้องนั่งฟัง การสอน
ติดต่อกันนาน ๆ หรือเกิดจากการที่ครูแสดงอาการบางอย่างซึ่ง เป็นสิ่งที่น่าเบื่อสำหรับนักเรียนใน
ขณะที่ทำการสอน เช่น นั่งสอนประจำอยู่กับโต๊ะ ใช้น้ำเสียง น้อย ๆ ไม่เร้าความสนใจ โดย
ปรกติแล้วครูมักจะไม่ใคร่มีวิธีการสอนใหม่ ๆ ที่ก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพมากกว่าวิธีเก่า ๆ มาใช้
ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าขาดแบบอย่างที่ดีครูสามารถจะศึกษาและจดจำเอามาใช้ หรืออาจเนื่องมา
จากว่าครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไปจน ไม่มีเวลาพอที่จะ ไปศึกษาค้นคว้า หาวิธีการใหม่ ๆ มาแก้
ปัญหาทางการ เรียนการสอนในชั้นของตน ทั้งนี้ สมมติผลทางการ เรียนของนักเรียนจึงยังไม่ดี
เท่าที่ควร

วิธีที่จะแก้ปัญหาเรื่องความ เบื่อของนักเรียนที่มีต่อการเรียนทำได้หลายวิธีคือ

1. โดยส่งเสริมสนับสนุนให้ครูใช้วัสดุ อุปกรณ์ ที่เร้าความสนใจของนักเรียนให้มากขึ้น

2. พยายามแสวงหาวิธีสอนใหม่ ๆ ที่ได้พิสูจน์แล้วว่าช่วยแก้ปัญหาเรื่องความ
เปิดของนักเรียนไขว้ไขว้สอน

3. โดยการแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมบางอย่างของครูที่ทำให้นักเรียนเกิดเบื่อ เช่น

- 3.1 เรื่องการเคลื่อนไหวมุงฝึกให้ครูมีการเคลื่อนไหวในขณะที่ทำการสอน
อย่างมีอิสระ
- 3.2 ลักษณะท่าทางของครู เช่น การเคลื่อนไหวมือ ที่ระยะ และส่วน
ต่าง ๆ ของร่างกาย ซึ่งเป็นสิ่งช่วยสนับสนุนการสื่อความหมาย
ระหว่างครูกับนักเรียน เราที่มุงฝึกให้ครูรู้จักใช้ท่าทาง เพื่อสื่อ
ความกับนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
- 3.3 มุงฝึกทักษะ การดึงความสนใจของนักเรียนให้อยู่กับจุดใดจุดหนึ่ง
ของ เนื้อหาวิชาที่สอน เป็นพิเศษ ซึ่งครูมักจะใช้คำพูดดังต่อไปนี้
เป็นการ เราความสนใจ "ดูภาพในหน้า 7 " หรือ "ฟัง เรื่อง
นี้ เป็นพิเศษนะ "
- 3.4 มุงฝึกทักษะทาง ด้านการ คำเนื่งกิจกรรมทางการ เรียนร่วมนั้นระหว่าง
ครูกับนักเรียน

4. โดยการส่งเสริมให้นักเรียน ได้มีส่วนร่วมในการ เรียน การที่นักเรียน ได้
ส่วนร่วมในการ เรียน ทำให้นักเรียน เกิดความศันตัวทาง ด้านความรับผิดชอบต่อการ เรียนมากขึ้น
ซึ่งก็เป็นการช่วยแก้ความ เบื่อของนักเรียน ได้อย่างหนึ่ง การส่งเสริมให้นักเรียน ได้มีส่วนร่วมใน
การ เรียนทำได้หลายวิธี เช่น

- 4.1 จัดการ เรียนการสอนในลักษณะการอภิปราย
- 4.2 เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการ ใช้อุปกรณ์ ในช่วง เรียน
ร่วมกับครู
- 4.3 จัดการ เรียนการสอนในลักษณะบทละคร โดยมีนักเรียน เป็นตัวแสดง⁶

⁶ Dwight W. Allen, Micro-teaching, (Addison - Wesley Publishing
Company, Inc., 1969), pp. 15 - 17.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบจำลองการสอนจุดภาค เรื่องการสังเคราะห์ในชั้นเรียนที่มีส่วนร่วมในการเรียน ในรูปของแบบฝึกหัดภาพ เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกทักษะทางการสอนให้แก่ผู้ฝึกสอนที่ใช้การสอนจุดภาค เป็นหลักในการฝึกสอน

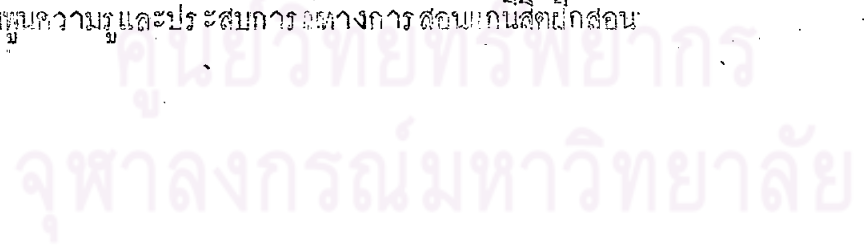
2. เพื่อศึกษาถึงพัฒนาการของการสอนจุดภาค กับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแบบจำลองการสังเคราะห์ในชั้นเรียนที่มีส่วนร่วมในการเรียนที่มีผู้ทำไว้แล้วทั้งในระดับของประเทศไทย อันจะเป็นแนวทางกำหนดทิศทางดังกล่าวให้ตรงตามลักษณะและสภาพการศึกษาของไทย

3. เพื่อวิเคราะห์แบบจำลองการสอนจุดภาค เรื่องการสังเคราะห์ในชั้นเรียนที่มีส่วนร่วมในการเรียน ที่สร้างขึ้นเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในแง่ต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ความเชื่อถือได้ของแบบจำลองว่ามีความเชื่อถือได้หรือไม่ ถ้ามีมากน้อยเพียงใด

3.2 ความเที่ยงตรงของแบบจำลองว่ามีความเที่ยงตรงหรือไม่ มากน้อยเพียงใด โดยใช้วิธีการทางสถิติในการทดสอบ

4. เพื่อทดลองใช้แบบจำลองการสอนจุดภาค เรื่องการสังเคราะห์ในชั้นเรียนที่มีส่วนร่วมในการเรียนที่สร้างขึ้นกับนิสิตฝึกสอน เพื่อหาคุณภาพและประสิทธิภาพของแบบจำลองที่สร้างขึ้นในแง่ของการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางการสอนแก่นิสิตฝึกสอน

สมมติฐานของการวิจัย

การที่ครูหรือนิสิตฝึกสอนใช้รูปแบบจำลองการสอนจุดภาค เรื่อง "การส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน" แล้วจะมีความรู้และประสบการณ์ทางการสอนเพิ่มขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ทำการศึกษาความเฉพาะ เรื่องการ สร้างแบบจำลองการสอนจุดภาค เรื่อง "การส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน" เท่านั้น แล้วบันทึกลงในแบบบันทึกภาค
2. นักเรียนที่เข้าร่วมแสดง เพื่อการสร้างแบบจำลองการสอนจุดภาคนี้ ใช้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, อาจารย์ที่แสดง เป็นครูในแบบจำลอง ก็เป็นอาจารย์จากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) เช่นเดียวกัน
3. นักศึกษาคูที่นำมาเป็นกลุ่มทดลอง เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ของวิทยาลัยครูสวนดุสิต เท่านั้น
4. ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยคือ สัมภาษณ์ทางทักษะการสอนของนักศึกษาที่ได้จากการตอบคำถามในรูปแบบทดสอบ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ผู้วิจัยถือว่าอาจารย์ที่แสดง เป็นครูในแบบจำลองการสอนจุดภาค เรื่อง "การส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน" เป็นผู้ที่มีทักษะทางการสอนเฉพาะด้านนี้เป็นอย่างดีอยู่แล้ว
2. ผู้วิจัยถือว่านักเรียนที่เข้าร่วมแสดง เพื่อการสร้างแบบจำลองการสอนจุดภาคครั้งนี้ คุ้นเคยกับที่จะถือเอา เป็นตัวแทนของนักเรียนทั่วประเทศได้

3. สัมฤทธิ์ผลที่นำมาใช้ในการนี้ได้จากข้อทดสอบ ซึ่งถือว่ามีความเชื่อถือได้และมีความยากง่ายสูงพอควร เพราะผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ทางการวัดผล และได้มีการนำเอาแบบทดสอบที่โครงสร้างชั้นนี้ไปทดลอง เพื่อหาความเชื่อถือได้มาแล้ว ก่อนที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

1. คะแนนที่ได้จากการทดสอบหลัง (Post-test) อาจจะคลาดเคลื่อนจากความ เป็นจริง เนื่องจากกลุ่มทดลองจำขอสอบได้
2. ห้องปฏิบัติการ โทรทัศน์ศึกษาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ใช้ในการ บันทึกภาพแบบจำลองการ สอนจุลภาคครั้งนี้ ยังขาดผู้ชำนาญการที่จะทำหน้าที่ในการควบคุม เครื่อง บันทึกภาพจึงทำให้ เทปบันทึกภาพที่ได้ออกมายังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร ซึ่งเป็นสาเหตุอีกอย่างหนึ่งที่ทำให้ การวิจัยไม่สมบูรณ์
3. บทโทรทัศน์ที่ใช้ในการฉายทำครั้งนี้ยังมีข้อที่ต่องแก้ไขอีกบางประการ เนื่องจาก ผู้วิจัยขาดประสบการณ์ทางการ เขียนบทโทรทัศน์

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การสอนจุลภาค (Microteaching) หมายถึงการปฏิบัติการสอนจริงในสถานการณ์จำลอง โดยให้ครูทำการสอนนักเรียน 5 - 6 คน ในระยะเวลา 5 - 15 นาที โดยเปิดโอกาสให้ครูได้ฝึกทักษะตามแบบจำลองในการสอนใหม่ ๆ หลังจากที่ได้ดูแบบจำลองหรือตัวอย่างมาแล้ว ขณะทำการสอนจะมีการบันทึกภาพและเสียงไว้โดยใช้ เทปบันทึกภาพ เพื่อให้ครูได้ประเมิน การสอนของตนเอง และจัดการแก้ไขรอบทรวงของตนก่อนจะออกไปสอนในชั้นเรียนตามปกติ

แบบจำลองการสอนจุลภาค (A Microteaching Model) หมายถึงการบันทึกภาพและเสียงเหตุการณ์ของครูและนักเรียนเอาไว้ขณะที่ครูปฏิบัติการสอนในสถานการณ์ที่สร้างขึ้น เพื่อใช้เป็นแบบฝึกทักษะสำหรับนิสิตที่สอนในโครงการสอนจุลภาค

การส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน (Encouraging Student's Participation in Learning) หมายถึงการจัดสถานการณ์ทางการเรียนการสอนที่หลากหลาย และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเรียน เช่น การจัดให้มีการอภิปรายทางวิชาการในชั่วโมงเรียน ก็เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างแท้จริง

ครูในแบบจำลองการสอนจุดประกายเรื่อง "การส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน" หมายถึงครูที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่ามีทักษะทางการสอนในระดับดี จึงได้เชิญมาเพื่อสาธิตวิธีการสอน เพื่อเก็บแบบอย่างแก่นิสิตฝึกสอน

นักเรียนที่เข้าร่วมแสดงเพื่อการสร้างแบบจำลองการสอนจุดประกาย หมายถึงนักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่าจะใช้เป็นตัวแบบของนักเรียนทั่วประเทศได้

คุรุณวิทย์วิทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย